

[Albrechtsen]

rækkende beslutninger, også er det. Vi ved endnu ikke, om regeringen er enig i dette, men vi ved i hvert fald, at der er et flertal i folketinget, som har denne opfattelse.

Jeg lyttede også til, hvad den socialdemokratiske ordfører sagde om udvalgsarbejdet, for det har uægtelig været et stort problem, at udvalgsarbejdet er blevet syltet; men der faldt jo fra den socialdemokratiske ordførers side den bemærkning, at udvalgsarbejdet nu skulle fremmes, og at sagen skulle gennemgås i sin substans i udvalget.

Vi må under en eller anden form have ud møttet det flertal, som har vist sig her i dag for at få fastslået rækkevidden af § 19, stk. 3. En mulighed, som man kunne tage i betragtning, hvis ikke regeringen vil erkende, hvordan situationen ligger parlamentarisk omkring § 19, stk. 3, er, at vi simpelt hen får gennemført en ændring af loven om det udenrigspolitiske nævn, som fastslår, at § 19, stk. 3, er alvorligt ment. Det er en mulighed, som kunne tages i anvendelse, men der vil også kunne tænkes andre muligheder. Det er da muligt, at en betænkning i sig selv vil være nok til at fastslå rækkevidden. Formen kan vi drøfte, men jeg synes, det er utrolig vigtigt, at det flertal, som har vist sig, står fast på, at regeringen fremover bliver nødt til at affinde sig med, at grundloven faktisk mener det, som står i grundloven om beslutninger af større udenrigspolitisk rækkevidde, alvorligt. Derfor glæder jeg mig til udvalgsarbejdet. Jeg glæder mig til, at vi får fastslået, at grundloven er alvorligt ment, og at en regering så sandelig også er nødt til at følge den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den parlamentariske kontrol med sikkerhedspolitikken.

Af Albrechtsen (VS) m.fl.
(Fremsat 8/10 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Det forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den parlamentariske kontrol, som her er til behandling, omfatter efter sit indhold både det sikkerheds- og det forsvarspolitiske område. Spørgsmålet om parlamentarisk kontrol med en regerings sikkerhedspolitik har vi jo netop beskæftiget os med i forbindelse med førstebehandlingen af B 13 om øget parlamentarisk kontrol med Danmarks deltagelse i NATO, og jeg kan derfor for så vidt angår kontrol med sikkerhedspolitikken henvise til de principielle betragtninger, jeg gjorde gældende i forbindelse med behandlingen af dette forslag og af et tilsvarende forslag i marts 1984 og i marts 1985.

Det forslag til folketingsbeslutning, som vi her skal drøfte, bygger, så vidt jeg kan se, på den opfattelse, at den parlamentariske kontrol med regeringens forsvars- og sikkerhedspolitik er ved at blive flyttet fra folketinget og dets udvalg over til den såkaldte 11 mands gruppe. Jeg vil derfor godt indlede med at redegøre for baggrunden for nedsættelsen af 11 mands gruppen og for gruppens funktioner.

Denne gruppe blev oprettet som et led i forsvarsaftalen fra august 1981 og består af 3 repræsentanter for socialdemokratiet og 2 repræsentanter for hvert af de øvrige partier i aftalen: det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Det fremgår af aftalen, at det er kontaktgruppens opgave løbende at følge forsvarsordningens praktiske gennemførelse og at drøfte spørgsmål vedrørende eventuelle justeringer inden for forligsrammerne.

Under den nuværende forsvarsaftale er 11 mands gruppen videreført med uændrede arbejdsopgaver. Det har netop i den forløbne